

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 11. september 2014
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPSBRE
Sags nr.: 1403858
Dok nr.: 1513546

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 1. juli 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 968 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 968:

”Vil ministeren redegøre for risikoen for at overse en fysisk sygdom i forbindelse med diagnosticering og behandling af funktionelle lidelser? I en undersøgelse foretaget i 2005–2008 hvor 120 patienter deltog, blev 5 patienters fysiske lidelser overset. Det svarer til 12.500 oversete fysiske lidelser hvis 300.000 mennesker lider af funktionel lidelse. Mener ministeren, at det er betryggende, og hvordan forholder ministeren sig til disse tal?”

Svar:

Jeg har til besvarelsen af dette spørgsmål indhentet nedenstående bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som jeg henholder mig til:

”Den diagnostiske proces er en af sværeste og mest udfordrende dele af mange patientforløb. Det samlede kliniske billede afgør, hvordan en behandlende læge vurderer og klassificerer en given patients sygdom eller tilstand. Den enkelte læge må i relation til en patient tage stilling til hvilke symptomer mv. vedkommende patient frembyder og overveje hvilke/ hvilken eventuel sygdomstilstand dette afspejler og dermed hvilken diagnose eller diagnoser lægen finder bedst beskriver patientens samlede sygdomsbillede. Denne vurdering udgør et øjebliksbillede, og symptomer, fund og vurdering kan godt være anderledes ved en senere undersøgelse ved den samme eller en anden læge. Der vil altid være en risiko for at noget overses i denne proces, en risiko som lægen, ved udvisning af omhu og samvittighedsfuldhed skal søge at minimere. Det er herunder væsentligt at lægen informerer patienten om sine diagnostiske overvejelser, og at patienten informeres om symptomer og tegn som bør foranledige en genhenvendelse.

Alle patienter, inklusive patienter med et symptombillede der peger på tilstedeværelse af en funktionel lidelse, bør tilbydes den udredning, der i den konkrete situation vurderes relevant i forhold til en afklaring af patientens helbredssituation, ligesom en ændring af patientens helbredssituation bør medføre en re-vurdering. Samtidig fremhæves det som et problem i forhold til patienter med funktionelle lidelser, at de ofte gennemgår en meget ekstensiv og langvarig udredning, som genererer mange såkaldte negative fund. Det vil sige at det bekræftes at der ikke ved undersøgelsen er tegn til, at der er noget galt, og patienterne gives ikke en forklaring på deres symptomer og fastholdes i usikker-

hed. Det fremhæves derfor som væsentligt at tilstedeværelsen af en funktionel lidelse erkendes, så relevant behandling kan iværksættes.

Den enkelte region og det i regionen ansatte sundhedsfaglige personale har ansvaret for at sikre kvaliteten af deres behandling, herunder fx at følge resultaterne af deres behandling”.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Sarah Bang Refberg